

MAGESZV
ETK FÜZETEK 1.

MC
110.115

ETK

EGYSÉGES
TERMÉKAZONOSÍTÓ
KÓDRENDSZER

Útmutató az egységes termékazonosító kódrendszer bevezetéséhez

Budapest, 1987

Az *MgÉSZV* alapvető feladata — általános műszaki fejlesztési szolgáltatás keretében — a hazai és külföldi kutatások eredményeinek felhasználása a mezőgazdaság és az élelmiszeripar területén, a gyakorlatban sikeresen alkalmazott üzem- és munkaszervezési eljárások, módszerek további felhasználását elősegítő szervezési szolgáltatás, ide értve ezen megoldások elterjesztésével, továbbfejlesztésével, illetve adaptálásával összefüggő teendőket is.

Ennek keretében az *ETK Füzetek* közreadásával segítséget kívánunk nyújtani a rendszer bevezetésével és alkalmazásával kapcsolatos feladatok sikeres megoldásához.

A *Füzetek* jelen első számában az ETK kiépítésére vonatkozó jogszabályok és állásfoglalások előírásainak figyelembevételével a legfontosabb elvi, illetve működési kérdések szerepelnek.

Ezek többek között magukba foglalják

- az ETK kialakítására vonatkozó intézkedések előzményeit, a rendszer bevezetésének célját,
- a termékek egységes kódszámozásával kapcsolatos elméleti ismereteket,
- az ETK felépítésének és működésének alapjait,
- a rendszer kiépítése általános és MÉM tárcán belüli irányításának, összehangolásának fontosabb szempontjait.

A sorozat következő számaiban a gyakorlati alkalmazással összefüggő módszertani témakörök kapnak nagyobb teret.

ETK FÜZETEK 1.

ÚTMUTATÓ

**AZ EGYSÉGES TERMÉKAZONOSÍTÓ
KÓDRENDSZER BEVEZETÉSÉHEZ,
a MÉM felügyeletéhez tartozó
gazdálkodó szervezetek
számára**

**Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat
Budapest, 1986.**

Írta: dr. Pálffy Gyula

Lektorálta: dr. Glattfelder Péter

A sorozat szerkesztője: dr. Vajdovich Béla

Változatlan kiadás

ISSN .. 0237-8523 ..

ISBN 963 02 4573 6 Törölve

ISBN .. 963.02.5422

Kiadja: a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari
Szervező Vállalat

Felelős kiadó: dr. Gaál Lajos igazgató

Statiztikai Kiadó Vállalat, Nyomdaüzem – 87–5245–09

Felelős vezető: Kecskés József igazgató

Formátum: B/5

Terjedelem: 2 A/5 ív

Budapest, 1987

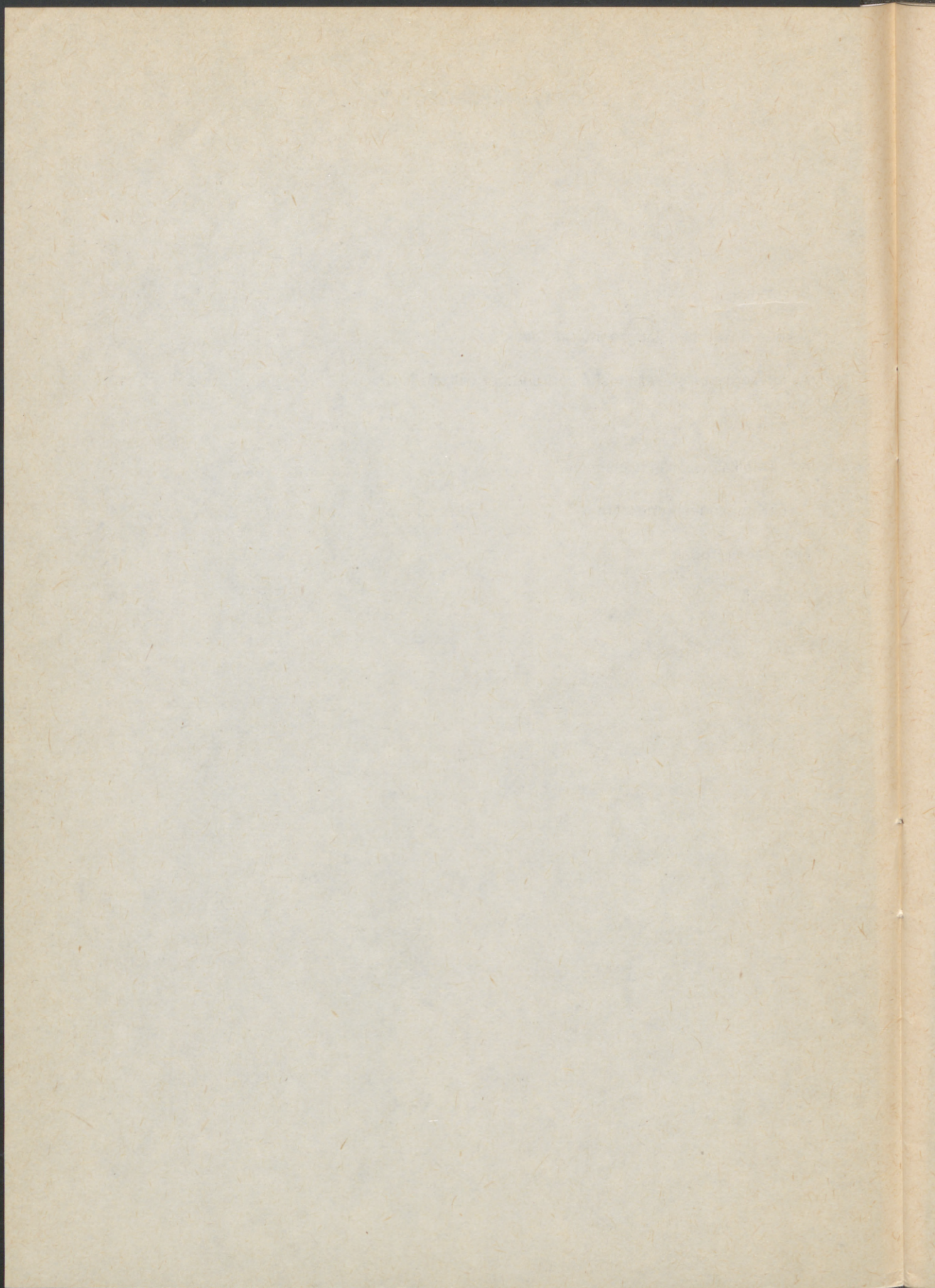
MC10.115

1990

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	5
Bevezetés	7
A kódmunkát megalapozó intézkedések	9
Az egységes termékazonosító kódrendszer célkitűzései	10
Az ETK-kód	11
Az ETK alkalmazásának alapelvei	13
Az ETK működési rendszere	14
Felhasznált irodalom	17
Függelék	19

ELŐSZÓ

A modern gazdaságszervezés és vezetés egyik alapvető feltétele a gyors információ biztosítása. Gazdasági döntést hozni információ nélkül — a gazdaság bármely szintjén — olyan lehet mint egy hajót kormányozni iránytű nélkül.

Az élelmiszer- és fagazdaság területén ha naponta gazdasági egységenként csak egy-egy döntést hoznak, akkor is megközelíti a 3 milliót. Ennek megalapozásához az kell, hogy az információ gyors, rövid, áttekinthető és egységes legyen.

Gazdasági életünk e mindennapos gondjai vezetnek arra a gazdaságszervezési intézkedésre, hogy építsük ki a készletgazdálkodás országosan összehangolt, számítógépekkel működtethető információs rendszerét.

E munka keretében az élelmiszertermelésben és a fagazdaságban napirendre került a korszerű terméknnyilvántartás és készletgazdálkodás feltételének — az anyagok, alkatrészek, késztermékek egységes azonosításának, jelölésének — kidolgozása és megvalósítása.

A gyakorlatban és a nemzetközi gazdasági kapcsolatokban is jól bevált, sokoldalúan használható termékazonosító rendszerhez csatlakozunk, amelyen belül szakágazataink adottságai jól érvényrejuttathatók.

A szakágazati termékinformációs központok tevékenysége — amelyben a termékjelölő kódrendszer kiépítését egységes elvek alapján végzik — jelenleg már döntő szakaszba lépett. E munka tárcaszintű összefogását végző MÉM Statisztikai és Gazdaságelemző Központ részéről támogatjuk és előremutató, hasznos kezdeményezésének tartjuk a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat ETK füzetsorozatának beindítását.

Dr. Kiss Ferenc
főigazgató

Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium
Statisztikai és Gazdaságelemző Központ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1891

1892

1893

1894

1895

BEVEZETÉS

Alapvető igazság, hogy a gazdasági tevékenységnek, ezen belül a termelő munkának a társadalmi szükségletek kielégítése a célja. Ebből következik, hogy a termelés során előállított termékekről, azok számos jellemzőjéről tájékoztatni kell a készletezőket és a forgalmazókat is. Szükséges továbbá, hogy a fogyasztók igényeit a készletek feltöltését szolgáló rendelésekkel, a választék és az időbeli ütemezés megadásával a termelők tudomására hozzák.

Az ilyen fogalmi kategóriák közül talán a legfontosabb az egyes fogyasztási cikkek, a termeléshez szükséges anyagok és eszközök *egyértelmű azonosítása*. Az azonosítás részben különböző szabványok, jelzések, másrészt cikkszámok és azonosító jelek alkalmazásával történik. Ezek jelenleg még nem terjednek ki minden forgalmazott termékre, csak azok jelleg szerinti nagyobb csoportjaira (szabvány, ITJ, METJ). Nem kísérik végig a terméket az egész termékpályán, hanem csupán a termelésben és a raktározásban (cikkszám, munkajel) használatosak, esetenként még helyileg is különböző módon.

A termékazonosítás bizonytalansága az információk pontatlansága, áttekinthetlensége folytán akadályozója a korszerű számítástechnika széleskörű felhasználásának, sőt áttételesen gátolja a termeléshez és ellátáshoz szükséges naprakész készletgazdálkodási rendszer működését is.

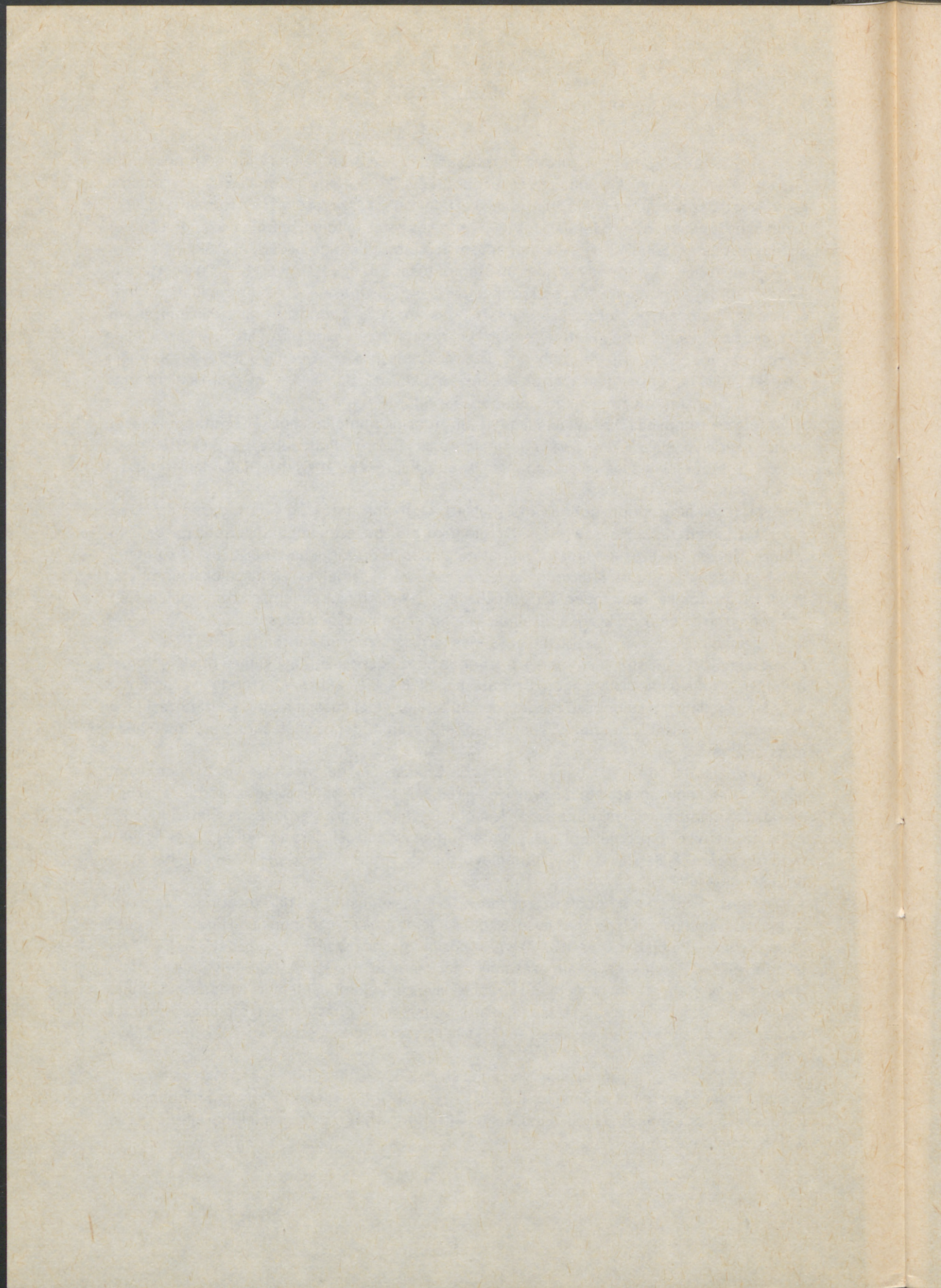
Ezek a felhalmozódott gondok már halaszthatatlanná tették egy *országosan egységes termékazonosító rendszer* kidolgozását, majd fokozatos bevezetését. A fejlettebb gazdaságú, intenzív bel- és külkereskedelmi forgalmat megvalósító országokban már évekkel korábban kialakultak azok a célszerű áruazonosító-jelzési módszerek, amelyek a fenti célokat viszonylag egyszerű módon képesek megoldani. Időközben ezek mindinkább nemzetközi forgalomélénkítő rendszerré váltak, miközben alkalmasak a hazai igények kielégítésére is.

A kialakítás alatt lévő országosan egységes termékazonosító kódrendszer (ETK) az eddigi tapasztalatok szerint sokoldalú eszköze lehet az egész gazdasági tevékenységnek. A *forgalmazás* információinak biztonságos közvetítése mellett a *vállalaton belül* a rendelésállomány, a nyersanyagellátás, a különböző megrendelésű tételek előállítás, a raktári-készletezési tevékenység, a termelési és készletnyilvántartások stb. számítógépes ellátására is eredményesen felhasználható.

A gazdálkodásban, ezen belül az eszközök és készletek hasznosításában is mindinkább növekvő hatékonysági követelmények kielégítésének az ETK bevezetésével adódó lehetőségeit az élelmiszertermelésben, a fagazdaságban, tehát az agrárgazdaság területén működő vállalatok sem nélkülözhetik. Ennek hiányában ugyanis saját céljaikra egyedi jelölő- és nyilvántartó rendszerek kialakítására (a már meglévő, többnyire elavult rendszerek további használatára) kényszerülnek.

Fentiekből következik, hogy az egységes termékazonosítás — bár központi elhatározás alapján az irányítás rendszeréhez tartozó koordinációs és szervező munkával támogatva kerül bevezetésre — valójában a *vállalati gazdálkodás igényeinek szolgálatára* irányul. Az ETK ilyen jellegét elkészítésének és alkalmazásának módszere is kifejezi. A már folyamatban lévő kiépítés gyakorlata szerint az alapvető kódolási elvek figyelembevételével a rendszer kidolgozása és vállalaton belüli alkalmazása decentralizáltan, a számítástechnika meglévő (elérhető) eszközeihez alkalmazkodva szakágazati és vállalati szakemberek széles körének bevonásával történik.

Az ETK céljának, jellegének, felépítésének és működésének főbb vonásokban való *megismertetésével* szeretnénk elősegíteni a szakágazatok többségében már napirenden levő, gazdasági fejlődésünk által megkívánt, sokoldalú információs rendszer mielőbbi elterjesztését és használatbavételét.

A KÓDMUNKÁT MEGALAPOZÓ INTÉZKEDÉSEK

A készletgazdálkodás és az ezzel összefüggő információrendszer helyzetének áttekintése, elemzése, illetve a korszerűsítés lehetséges útjának felvázolása alapján felsőszintű gazdaság-szervezési állásfoglalás történt egy korszerű, a gazdálkodás igényeinek megfelelő készletinformációs rendszer és az ezt szolgáló egységes cikkszámozás kidolgozására. A határozat szerint olyan rendszert kell kiépíteni, amely segítséget ad a vállalati anyag- és készletnyilvántartás korszerűsítéséhez, előmozdítja a vállalatok közötti információs kapcsolatok javítását és amelynek pozitív hatásai a kereskedelemben is jelentkeznek.

Mindezek alapján az Országos Anyag- és Árhivatal irányításával kidolgozásra került az *Egységes Termékazonosító Kódrendszer* — vagyis a három szó kezdőbetűivel jelölve — az *ETK*.

1983-ban került sor az ETK kísérleti bevezetésére minden népgazdasági ágban, így a MÉM területén is. A kijelölt szakágazatokban (így pl. a tejiparban és növényolajiparban) igen kedvező fogadtatásáról, sőt már kezdeti eredményekről is tanúskodnak.

A kísérleti időszak értékelése után elhatározás született az ETK országos bevezetésére. Ennek jogszabályi alapját az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének „az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról” kiadott, 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezése adta meg.

Az előírások végrehajtásához az Országos Anyag- és Árhivatal 8009/1985. (Át. 32.) ÁH számú, „az egységes termékazonosító kód kialakításáról és alkalmazásáról” szóló tájékoztatója nyújt segítséget.

Az egységes termékazonosító kódrendszer MÉM tárcára vonatkozó teendőivel kapcsolatos ismereteket — a MÉM Terv- és Közgazdasági Főosztálya által kiadott közleményeket — a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítő 1985. október 18-i száma tartalmazza.

Az előírásokat *Függelékben* csatoljuk.

A hivatkozott rendelkezés, valamint a MÉM állásfoglalásai értelmében a tárca felügyelete alatti ágazatokban, illetve szakterületek széles körében is megkezdődött az ETK fokozatos kialakítása.

Az ETK bevezetése — alapelvekből fakadóan — minden termékelőállító vállalatot, szövetkezetet, illetve forgalmazó gazdálkodó egységet érint. Ezért talán segítséget nyújthatunk azzal, ha a következőkben *röviden ismertetjük az ETK rendszer lényegét*, köztük a fontosabb elvi és módszertani kérdéseket, illetve *azokat a feladatokat is*, amelyeket a *vállalatoknak* (élelmiszeripari és erdészeti egységeknek, állami gazdaságoknak, mezőgazdasági termelőszövetkezeteknek, szakszövetkezeteknek, kereskedelmi és értékesítő, illetve egység szervezeteknek) *kell megoldaniuk*.

AZ EGYSÉGES TERMÉKAZONOSÍTÓ KÓDRENDSZER CÉLKITŰZÉSEI

Az ETK kiépítésének *célja*, hogy

- egységes szakmai rendszerezést és besorolást adjon a kereskedelmi forgalomba kerülő termékeknek,
- egyértelműen azonosítsa és határozza meg azokat, függetlenül a gyártás (előállítás) körülményeitől és a felhasználás helyétől, vagy annak céljaitól,
- általánosan használható legyen a vállalati (szövetkezeti) ügyvitelben, a készletnyilvántartásban és a készletgazdálkodásban,
- adott esetben mentesítse a vállalatokat (szövetkezeteket) új belső termékszámrendszerek kidolgozásától, annak folyamatos karbantartásától,
- segítse elő a termékjelzések egységes értelmezését (jelölését) a termelők közötti információáramlásban, a termékforgalmazás különböző területein,
- tegye lehetővé, hogy a kód beilleszthető legyen a nemzetközileg szabványosított EAN (European Article Numbering), vagyis az európai cikkszámozási rendszerbe.

A felsorolt célokat más — az egységes termékazonosítást *sürgető* — *indokok* is kiegészítik. Így a velük kereskedelmi kapcsolatban álló országokhoz képest kialakult egy viszonylagos termékazonosítási *lemaradásunk*, amelyet mielőbb be kell hoznunk. A KGST országok szinte mindegyikében, már működnek vállalatközi, országosan egységes cikkszámozási-áruazonosító rendszerek. Külföldet járva, de hazai üzleteinkben a főként nyugati országokból származó importárakon is szembetűnik a jellegzetes vonalkód, amely a rendeltetését nem ismerő számára akár még díszítő elemnek is beillik.

A külsődlegesen látható „szempontok” mellett lényegbevágó az a bevezetőben említett megközelítés, hogy *gazdálkodásunk korszerűsítésének* módszertani-rendszertechnikai *igénye* is a sokféle célt szolgáló egységes termékazonosítás és jelölés. Erre csak röviden utalva elegendő a vállalati készletezés, a termék- és anyaggazdálkodás számítógépes rendszereinek sürgető szükségszerűségét, valamint a termékpályák vállalatközi nehézségeit áthidaló, a kereskedelmet sokoldalúan elősegítő egységes információt és az ugyancsak a számítástechnikához kapcsolódó optikai vonalkód jelölést megemlíteni.

AZ ETK-KÓD

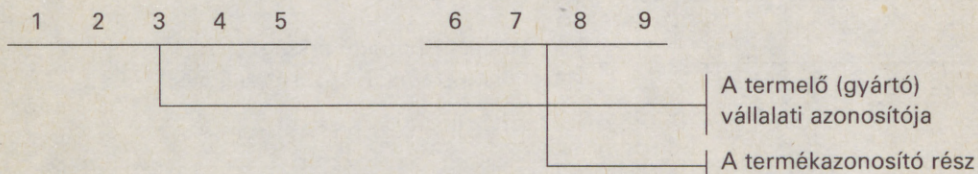
Az ETK kód minden termékre országosan egységes elv szerint képezett, kilenc számjegyből álló (numerikus) kód, amely két részből tevődik össze:

- a számcsoport első öt eleme a termelő, gyártó gazdálkodó szervezet azonosítója,
- a számcsoport második része — vagyis annak további négy eleme — a konkrét terméket azonosító szám.

A gyártót azonosító számot a Magyar Kereskedelmi Kamara felügyelete alatt működő ETK Iroda határozza meg és adja ki a kódrendszerbe lépő vállalatoknak, azok kérése alapján.

A termékek konkrét azonosító számát a gyártók (előállítók) adják termékeiknek. Az ETK kód ún. semleges, vagyis „nem beszélő,” kód, feladata a különféle termékek egyértelmű azonosítása. Az ETK kódba beépített vállalati azonosító szám kizárja még a különböző termelők által adott termékkódok azonosságát is az ETK kóddal jelölt termékek összetévesztésének lehetőségét.

Az ETK kódok szerkezeti felépítése tehát a következő:

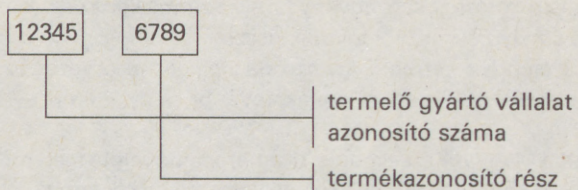
A két számcsoport együtt maga a *termékazonosító kódszám*. Ennek megfelelően a 9 számjegyből álló ETK kód *egy terméken* a következőképpen jelenik meg: ETK 12345 6789

Az ETK számok egyszerű *kiegészítéssel* eleget tesznek az *EAN termékazonosító* tartalmi és formai követelményeinek is. Ez azt jelenti, hogy az EAN kódszámból képezhető, ún. *vonalkód* (a számkód optikai jele) minden országban értelmezhető, ahol az EAN rendszer alkalmazásban van, vagy ismerik.

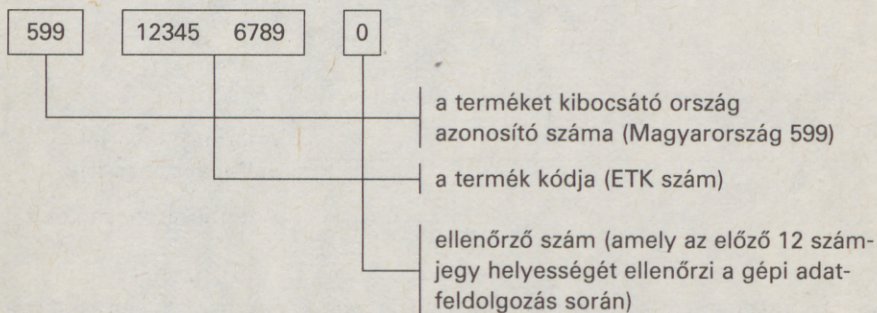
A kiegészítés abból áll, hogy a kilenc elemű ETK kód elé kerül a három számjegű, az *országos azonosító szám*. (Magyarország esetében ez 599). A számcsoport végén pedig az ún. számítástechnikai ellenőrző szám jelenik meg. Így alakul ki (tagozódik) a 13 elemű EAN kód.

Az ETK és az EAN kód kapcsolata

Az ETK-9 számjegyek összetétele:

Az EAN-13 számjegyből álló tagozódása:

AZ ETK ALKALMAZÁSÁNAK ALAPELVEI

Az ETK kiépítését és működését szolgáló *fontosabb elvi szempontok a következőképpen foglalhatók össze:*

- a hazai áruellátás és készletgazdálkodás szempontjából fontos belföldi és import terméket egységes elvek alapján felépített azonosító számmal, az ún. ETK kóddal kell ellátni;
- az ETK kód azzal, hogy végigkíséri a terméket a beszerzési, termelési, készletezési és elosztási folyamatokban, megadja a kereskedelmi forgalom minden területén az azonos számon történő számbavétel (nyilvántartás) lehetőségét;
- minden önálló terméket (anyagot, alkatrészt, készárut), amely fizikai tulajdonságai és a kereskedelmi forgalom szempontjából eltérő, külön ETK kódszámmal kell jelölni;
- a termék ETK kódszámát a gyártó, előállító, illetve esetenként az importáló vállalatok adják, garantálva, hogy két különböző terméküket ugyanazzal a számmal nem jelölik és viszont, vagyis ugyanazt a terméket mindig azonos ETK kóddal hozzák forgalomba;
- Az ETK számot — amennyiben annak nincs műszaki, technikai, illetve technológiai akadálya — fokozatosan fel kell tüntetni a kódolásra kijelölt termékeken (azok csomagolásán) és a különböző kísérő okmányokon (szállítólevél, számla stb.). Erről a gyártónak kell gondoskodnia — az 1985-ben érvénybe lépett — ETK jelölési szabványok figyelembevételével;
- a gyártó és forgalmazó szervezetek saját termékazonosító számrendszerüket belső ügyvitelükben, illetve vállalati használatra átmenetileg továbbra is megtarthatják. Az ETK általánossá válása után azonban a gyártók közötti és a kereskedelmi kapcsolatokban ezek már nem használhatók;
- a kereskedelmi forgalomban és az adatszolgáltatásban az ETK kódszámok alkalmazása a folyamatos bevezetés után — a kijelölt termékkörben — már 1988. január 1-től kötelező lesz;
- a különböző gyártók által kódolt termékek ETK számainak nyilvántartását, rendszeres (katalógusszerű) publikálását az ún. *termékinformációs központok végzik.*

A termékinformációs központ

- az adott termékcsoporthoz előállító, ill. forgalmazó vállalatok egyike, a szakágazati összefogó szervezet, közös vállalat, vagy ezek megbízottja;
- munkáját megbízás alapján, néhány — e tevékenységgel megbízott munkatárs összefogásával — végzi;
- feladatkörébe tartozik a kódrendszer kidolgozása, a szakágazati termékek kódjainak katalógusba foglalása és a kódinformációk folyamatos nyilvántartása;
- a társ termék-előállítók és forgalmazók ETK munkájának összefogását is elvégzi.

Az ETK kódok kidolgozása, illetve a rendszer bevezetése a kijelölt termékkörökben 1984—86. években az egyes tárcák által már meghatározásra került, a további termékeknél 1986. évtől folyamatosan történik.

AZ ETK MŰKÖDÉSI RENDSZERE

Az ETK bevezetésének előkészítését a gazdaságirányítás határozata a tárcák feladatává tette. Ezért szükséges megismerni azt az irányítási-működési rendszert, amely a szakmai és szervezeti *kapcsolati struktúra* keretében épül fel.

Az együttműködő kapcsolatrendszer csúcsán az ETK-t országosan irányító, illetve koordináló szervezetek:

- az Országos Anyag- és Árhivatal, a Magyar Kereskedelmi Kamara,
- a rendszer bevezetésében érintett tárcák (országos érdekképviseleti és egyéb szervek) vannak, amelyek az elvi irányítás mellett az egyes alkalmazási feladatok gyakorlati megoldási formáiban is döntenek.

A MÉM területén

- a minisztériumi *témafelelős* a Terv- és Közgazdasági Főosztály,
- a tárcaszintű *szakmai koordináció* — minisztériumi megbízás alapján — a MÉM STAGEK feladata,
- az ETK bevezetésének előkészítési, *szervezési és operatív összehangoló* munkáit — szintén megbízottként — a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat (MgÉSZV) látja el,

Az ETK-nak az egyes szakágazatokon belüli szakmai irányítása és koordinálása a MÉM *felügyeletet ellátó* főosztálya által kijelölt, illetve megbízott szervezetek, az ún. *termékinformációs központok* feladata.

A termékek ETK kóddal való ellátását és alkalmazásával kapcsolatos tennivalókat a *gazdálkodó szervezetek* végzik.

Az ETK bevezetésével (folyamatos működésével) kapcsolatos feladatok időrendben követik egymást, és az ismertetett „szervezeti rendszer” minden szintjén jelentkeznek.

A termékinformációs központok tevékenysége

Az ETK működési mechanizmusának fontos elemei a termékinformációs központok és az általuk összeállított, az adott szakágazat termékeit rendszerezetten magába foglaló ún. *kódkatalógusok*.

A termékinformációs központok feladata, hogy *kezdeményezzék és koordinálják* az adott szakmán belüli kódkialakítási munkát. Szükség szerint maguk is végeznek ETK rendszerű kódkialakítást, átfogó kódkatalógust szerkesztenek a szakma termékeire, rendszeresen karbantartják és megjelentetik a katalógust.

A termékinformációs központok az általuk felügyelt termékkörökben *kapcsolatba lépnek* a gyártókkal (termelőkkel) és az importálókkal, segítik és támogatják a náluk végzendő termékazonosító munkát (alapvetően a termékek ETK kódolási feladatait), illetve részükre is *összeállítják* a szakmai termékkör (szakágazat) ETK katalógusát.

Ennek megfelelően az *ETK katalógus* az adott szakágazat termékeinek megnevezését, azonosító jellemzőit (ezek között ITJ számát és ETK kódját tartalmazza. A kódkatalógus felépítésénél fogva olyan szerkezetű, hogy abban a *különböző gyártók azonos termékei* egy-egy alcsoportban összevontan szerepelnek, így az egymással helyettesíthető (pl. csereszabatos) termékek egyszerűen kiválaszthatók.

A kódkatalógusokat a felhasználó, forgalmazó, tervező és gyártó vállalatok *mindennapi munkájukban* használják. Ezért is az információs központok igen fontos feladata annak garantálása, hogy a katalógusok időközönként „naprakész” állapotba kerüljenek és az érdekeltekhez eljussanak.

A termékinformációs központok tevékenységi köre a MÉM területén kibővül az ún. *szakmai termékkódok* összeállításával, amelynek lényegét a következőkben ismertetjük.

Szakágazatonként azonos termékkódok

Az ETK rendszer alapelvei között szerepel, hogy minden termelő (importáló) az általa forgalomba hozott termékeknek — a megadott számhosszúságon belül — saját céljai és belátása szerint ad ETK kódszámokat. Ebből következik, hogy a több termelő által gyártott, azonos termékeknek több, egymástól eltérő ETK kódja lesz.

Az ETK bevezetéséről szóló — már említett — tájékoztató szerint a „csereszabatos”, *egymással helyettesíthető* termékek ETK kódszámait az ismertetett módon a termékinformációs központok tartják nyilván és foglalják jegyzékbe.

Olyan termékköröknél azonban, ahol azonos beltartalmú és minőségű terméket (árucikket) *több gazdálkodó szervezet* állít elő — és ez a MÉM területén valóban így van, — célszerűnek látszik az egyes szakágazatok termékeire egységes nomenklatúrát és hozzá kapcsolódó ETK kódszámokat *szakágazatonként* kidolgozni. A javasolt megoldás bevezetését indokolja és elősegíti pl. élelmiszeripari termékek vonatkozásában az *élelmiszertörvény*, amely a „szabvány követelmények” előírásával egyébként is szakmán belül egységes termékbesorolást kíván.

Ez a módszer — vagyis a *szakágazatonként egységes* terméknomenklatúra kidolgozása — az ETK rendszer kísérleti bevezetése kapcsán már a tejiparban és a növényolajiparban *eredményesnek bizonyult*. Azóta több élelmiszeripari szakágazat, illetve az erdészeti és faipari termékek ETK-rendszere kialakítása is ilyen módon kezdődött meg.

A közös és egységes szakmai nomenklatúra és ETK kódok nagy segítséget nyújthatnak a *kisebb termelő üzemeknek* és a mezőgazdasági termelő egységeknek, ahol a saját ETK kódok kialakítása esetleg gondot okozna. Szakágazati kialakítás révén azonban termékeik ETK kódszámát a saját vállalati azonosítószám és a szakmai ETK kódlistából kiválasztott termék-szám összekapcsolásával *egyszerűen elvégezhetik*. Ily módon ezek a kis- és középüzemek is hasznosíthatják a kódolásból adódó különböző (nyilvántartási, készletgazdálkodási, számítástechnikai) előnyöket, továbbá *bekapcsolódhatnak* majd a vonalkódtechnikát alkalmazó kereskedelmi egységek szállítói körébe.

Tennivalók a vállalatoknál

Az ETK alapelvei között egyértelműen szerepel, hogy minden kereskedelmi forgalomba kerülő terméknek (árucikknek) ETK kódszámot kell adni. Ennek érdekében a vállalatoknál a következő *főbb teendők* elvégzésére van szükség:

A munka *első* fázisaként a termelő vállalatok összeállítják saját termékeik cikklisztáját. (Ez a feladat célszerűen az árjegyzékek, termékjegyzékek alapján oldható meg). Az így kidolgozott

lista minden termékéhez *hozzárendelik* az előző fejezetben említett szakmai nómenklatúra szabatos megnevezéseit és az abban szereplő termékjelölő számokat, amelyeket *kiegészítene*k saját vállalati azonosító számokkal. (Ez utóbbit a Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodájától kell megkérniük.) A két szám együttesen adja a konkrét termék ETK kódszámát.

Az így elkészített dokumentum voltaképpen a vállalat saját *kódkatalógusa*. A kódkatalógusban szereplő, azonos szakágazathoz tartozó termékek ETK kódszámait a szakmai termékinformációs központhoz kell megküldeni, amelyből összeállítják a *szakágazat összevont* termék-katalógusát.

Az egységes szakmai nómenklatúrában nem szereplő, *egyedi* termékek számára a vállalatok az ETK általános elvei szerint „saját” termékkódszámot alakítanak ki. Ezt azonban napló-szerűen terméknyilvántartásba kell venni és a termékek adatait a megfelelő nyomtatványon a termék szerint illetékes *szakmai* termékinformációs központnak megküldeni, nyilvántartás és katalógusba való felvétel céljából.

A vállalatok további feladata, hogy az ETK számokat *feltűntessék* a kimenő árut kísérő bizonylatokon. Ezzel párhuzamosan biztosítani kell, hogy az ETK *kódszámok is megjelenjenek*a termékeken vagy azok csomagolásán, ahol ennek műszaki vagy egyéb akadálya nincs.

Az ETK folyamatos, zökkenőmentes működése minden vállalatnak egyúttal gazdasági *érdeke* is. Szükséges ezért, hogy egy felelős — e feladatra *felkészült* személy — fogja össze a kód munkával kapcsolatos tevékenységeket, amelybe beletartozik a rendszer vállalaton belüli megismertetése, a *szakmai* tájékoztatás is.

Az újszerű feladat esetleg nehézségeket okoz a gazdálkodó egységeknek, de a megoldásával járó és még várható, további *előnyök ellensúlyozzák* és bizonyára feledtetik a kialakítással és a bevezetéssel kapcsolatos esetleges gondokat, alkalmazási problémákat.

* * *

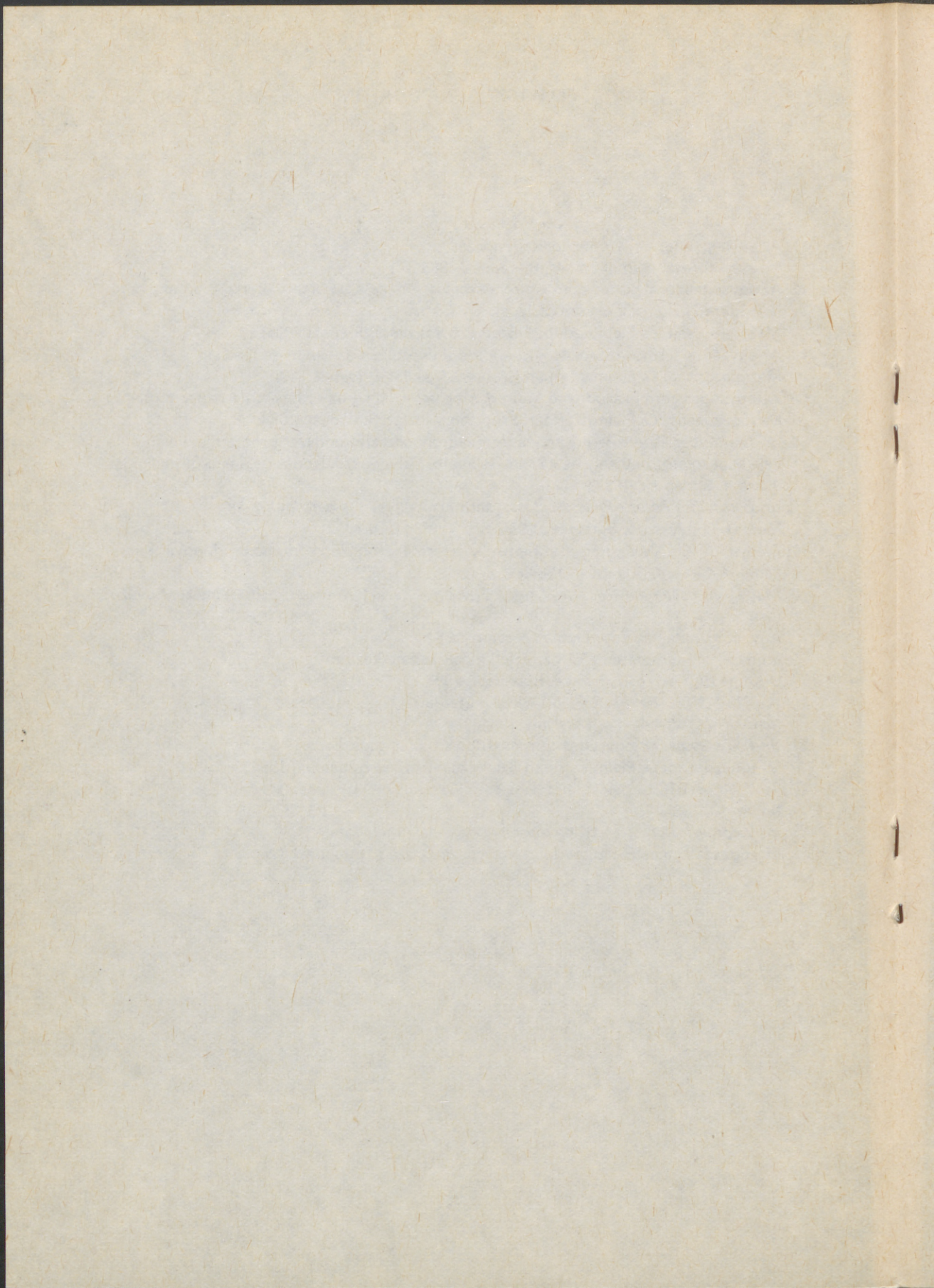
Az ETK bevezetésének gördülékeny előkészítése, a fokozatosan kiépítésre kerülő rendszer jó alkalmazhatóságának megteremtése, mind a felhasznált szakmai ismeretek köre, mind pedig a közreműködők tevékenységének eredményes *rendszerre való összehangolása* szempontjából igen jelentős feladat.

A Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat szándéka szerint az ETK-val kapcsolatos egyedi és folyamatos feladatain túlmenően is hozzá kíván járulni az említett célok eléréséhez. A most megindított „ETK Füzetek”-ben ezért időről-időre *tájékoztatást* kíván adni a kódrendszer kiépítésének helyzetéről, az alkalmazás eredményeiről, az esetlegesen előálló gátló körülményekről és azok megszüntetésének lehetőségeiről., továbbá a kód munka sajátos (a vonalkóddal kapcsolatos) alkalmazási formáiról és nagy súllyal a gazdálkodó szervezetek kódolási tevékenységgel összefüggő tapasztalatairól.

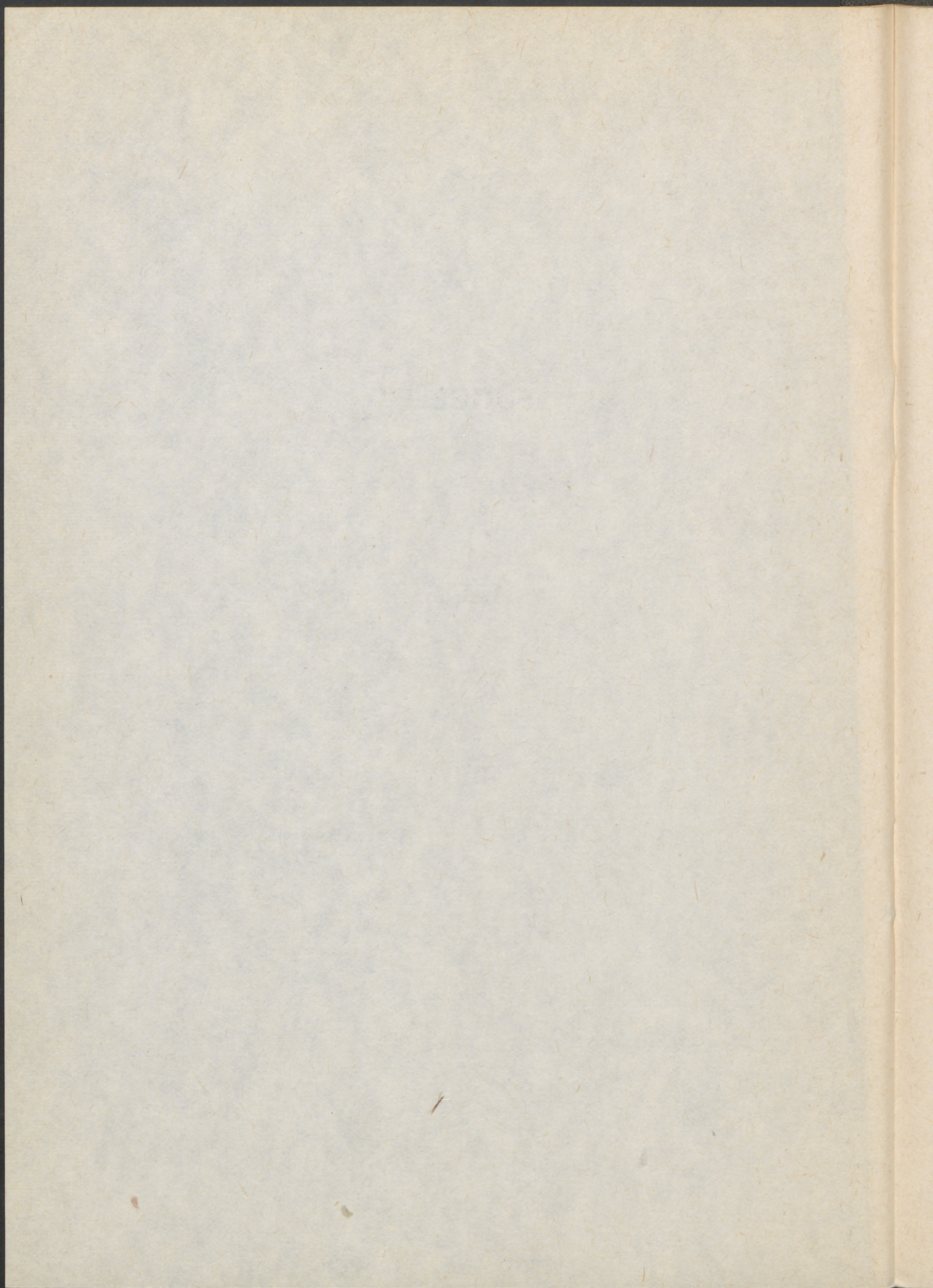
Remélhetően a most, ezzel a füzetrel megindított szakmai sorozat is *elősegíti* majd az ETK bevezetésének sikerét és eredményes alkalmazását.

FELHASZNÁLT IRODALOM

1. Az egységes termékazonosító kódrendszer
Magyar Kereskedelmi Kamara, Budapest, 1983.
2. Az egységes termékazonosító kódrendszer kialakítása a MÉM területén. (A legfontosabb szakágazati jellemzők összefoglalása).
Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat, Budapest, 1983.
3. Az egységes termékazonosító kódrendszer bevezetése az élelmiszeriparban
Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat, Budapest, 1984.
4. Az egységes termékazonosító kódrendszer bevezetése az erdészet és faipar területén
Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat, Budapest, 1984.
5. *dr. Glattfelder Péter*: Az egységes termékazonosító kódrendszer programja, valamint a vele kapcsolatos hatósági és vállalati feladatok Anyaggazdálkodás és Raktárgazdálkodás 3. szám, Budapest, 1983.
6. *dr. Glattfelder Péter—Philip Miklós*: A termékek egységes nyilvántartása
Műszaki könyvkiadó, Budapest, 1986.
7. *Magyar Béla*: EAM az egységes nemzetközi termékazonosító kódrendszer Magyar Kereskedelmi Kamara, Budapest, 1984.
8. *Magyary-Kossa Béla—Viszkei György*: Egységes hazai termékazonosító rendszer bevezetése
Anyagmozgatás és Csomagolás 8. szám, 1984.
9. Módszertani útmutató az ETK kísérleti időszakában (kézirat)
Országos Anyag- és Árhivatal, Budapest, 1983.
10. *dr. Pálffy Gyula*: Bevezetés előtt a készletgazdálkodás új módszere
Magyar Mezőgazdaság, 23. szám, 1984.
11. *dr. Pálffy Gyula*: Az egységes termékazonosító kódrendszer
Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervezés 4. szám, Budapest, 1984.
12. *Tollár Imre*: ETK termékkatalógus összeállításának elvi kérdései (kézirat)
Budapest, 1985.
13. *dr. Vajdovich Béla*: Az ETK bevezetésének vállalati feladatai
Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervezés, 6. szám, Budapest 1984.

FÜGGELÉK

**Az országos Anyag- és Árhivatal elnökének
5/1985. (VII. 20.) ÁH számú
r e n d e l k e z é s e
az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról**

Az érdekelt miniszterekkel, országos hatáskörű és országos érdekképviselői szervek vezetőivel egyetértésben, a következők szerint rendelkezem:

1. §

Az a gazdasági tevékenység folytatására jogosult jogi személy, amely a mellékletben felsorolt valamely termékcsoporthoz tartozó árujelöléssel ellátott terméket gyárt (a továbbiakban: gyártó) 1988. január 1-től ezt a terméket (anyagot, alkatrészt, félkész- és készterméket) csak úgy hozhatja kereskedelmi forgalomba, hogy a termékén és/vagy annak ipari csomagolásán az egységes termékazonosító kód a vonatkozó állami szabvány előírásai szerint fel van tüntetve. Ezt a jelölést a termék kísérő okmányain (megrendelőjegy, szállítólevél, minőségi bizonyítvány, számla stb.) is fel kell tüntetni.

2. §

(1) Az egységes termékazonosító kód olyan belföldi használatra rendszeresített, a gyártó által megállapított egységes elvek alapján felépülő 9 számjegyű kód (a továbbiakban: ETK szám), amely a gyártót és termékét azonosítja.

(2) Az ETK szám alapváltozatán belül az első 5 számjegy a gyártót, a további 4 számjegy annak konkrét termékét azonosítja. A gyártót azonosító számot — a gyártó írásbeli kérelmére — a Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodája határozza meg, az ahhoz kapcsolódó konkrét termékszámot pedig a gyártó alakítja ki.

(3) A gyártónak biztosítani kell, hogy különböző termékei, illetőleg ugyanazon termékének — kiserelésben, színben, méretben stb. — eltérő változatai más és más termékszámot kapjanak illetve, hogy egy-egy termékszám mindig ugyanolyan terméket jelöljön.

(4) A kialakított ETK számról és a hozzá tartozó termékmegjelölésről — az ETK szám nyilvántartásbavétele céljából — a gyártó 1986. december 31-ig, ezt követően pedig folyamatosan köteles tájékoztatni az érdekelt minisztériumok, országos hatáskörű szervek és országos érdekképviselői szervek által kijelölt, a mellékletben közölt termékinformációs központot. A termék megnevezések kialakításakor a gyártóknak igazodniuk kell a szabványban rögzített megnevezésekhez és a termékinformációs központok ajánlásaihoz.

(5) A termékinformációs központok által összeállított, az ETK számokat nyilvántartó katalógusok az azonos szakterülethez tartozó termékek megnevezését azonosító jellemzőit és ETK számait tartalmazzák. A termékinformációs központok a katalógusokat 1987-től folyamatosan kötelesek közzétenni.

(6) A forgalmazó nem képez ETK számot az általa vásárolt vagy készletezett termékekre, de a termék továbbértékesítése során — a lakosság részére történő közvetlen értékesítés kivételével — a gyártó által kiadott ETK számot ő is köteles alkalmazni.

Megjelent a MAGYAR KÖZLÖNY 1985. július 20-i, 29. számában.

3. §

(1) Import eredetű termék forgalmazása esetén az ETK szám kialakítását az adott termék-csoport kijelölt termékinformációs központja látja el.

(2) Az import eredetű termék ETK számának feltüntetését külön rendelkezés szabályozza.

4. §

A közzététel ETK katalógusában szereplő termékek gyártói és forgalmazói a korábbi termékazonosító rendszereket 1988. január 1-e után a kereskedelmi kapcsolatokban már nem használhatják.

5. §

Az ETK számok alkalmazása nem érinti az Ipari Termékek Jegyzéke (ITJ) népgazdasági szintű termékosztályozóként való alkalmazását.

6. §

Ez a rendelkezés a kihirdetés napján lép hatályba.

Dr. Szikszay Béla s. k.,
az Országos Anyag- és Árhivatal elnöke

Melléklet 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezéshez

*Az egységes termékazonosító kódrendszer 1985-ben központilag kijelölt termékcsoportjai
termékinformációs központjai*

ITJ száma	Termékcsoport megnevezése	Termékinformációs központ
11—1	Szén	Bányászati Információs és Számítástechnikai Társaság (BISZT)
11—2	Kőolaj	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (CKGT)
11—3	Földgáz	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt (OKGT)
11—51	Ahydrált lignit	Bányászati Információs és Számítástechnikai Társaság (BISZT)
11—52,53	Szénbrikett és félkokszbrikett	Bányászati Információs és Számítástechnikai Társaság (BISZT)

ITJ száma	Termékcsoport		Termékinformációs központ
	megnevezése		
11-61	Szénmosási melléktermék		Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
12-11-1,3,9	Barnavasérc (limonit) vas- tartalmú mészkő, egyéb vastartalmú érc		Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
12-11-4	Frissítő vasérc		Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
12-12	Dúsított vasérc		Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
12-6	Bauxit		Magyar Alumíniumipari Tröszt (MAT)
13-12-3	Magnézium szilikát (azbeszt)		Eternit és Azbesztcementipari Vállalat
13-16	Grafit		Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
13-18-1/2	Nyers és iszapolt kaolin		Magyar Alumíniumipari Tröszt (MTA)
13-2	Kén darabos		VEGYTEK
13-31	Nyersfoszfát		VEGYTEK
13-4	Só (nátriumklorid)		VEGYTEK
13-71	Zúzott kő		„DÉLKŐ” Délmagyarországi Kőbánya Vállalat
13-81	Kavics		Kavicsbánya Vállalat
15-11	Cement		Cement és Mészművek
15-13	Égetett darabos mész		Cement és Mészművek
15-14	Porráoltott mész (mészhydrát)		Cement és Mészművek
15-16	Égetett (kauszitikus) magnezit		Magnezitipari Művek
15-31-51	Égetett és mészhomok téglá		Tégla és Cserépipari Tröszt
15-32-1	Égetett tetőcserép		Tégla és Cserépipari Tröszt
15-62	Tűzállóanyag-ipari égetett magnezit		Magnezitipari Művek
15-63	Kemenceápoló égetett magnezit		Magnezitipari Művek
15-71-1	Samott téglá		Magnezitipari Művek
15-75-1	Krómmagnezit téglá		Magnezitipari Művek
16-11-1	Azbesztcement tetőfedő lemez		Eternit és Azbesztcementipari Vállalat
16-11-2	Azbesztcement hullámlemez és idom		Eternit és Azbesztcementipari Vállalat
16-12-1	Azbesztcement nyomócső		Eternit és Azbesztcement Vállalat
16-12-2,3	Azbesztcement lefolyócső és idom		Eternit és Azbesztcementipari Vállalat
16-21	Beton kézi falazóelem		Tégla és Cserépipari Tröszt
16-31	Vasbeton gerenda		Beton- és Vasbetonipari Művek
16-51-1	Mozaik és cementlap		Kijelölés alatt*

ITJ száma	Termékcsoport	Termékinformációs központ
	megnevezése	
16—83—1,5	Gázsilikát és válaszfalelem	Tégla és Cserépipari Tröszt
16—84—1	Könnyszerkezetes külső térelhárító falelem	Kijelölés alatt*
16—84—2	Könnyszerkezetes belső válaszfalelem	Kijelölés alatt*
16—84—4	Könnyszerkezetes építési térelem	Kijelölés alatt*
17—11	Falburkoló csempe	Romhányi Építési Kerámiagyár
17—15	Padlóburkoló kerámia lap	Romhányi Építési Kerámiagyár
18—12	Húzott síkúveg	Üvegipari Művek
18—99	Üvegipari hulladék	Üvegipari Művek
19—2	Égetett építőanyagipari szigetelő anyag	Könnűbeton és Szigetelőanyagipari Vállalat
19—31	Parafa szigetelőtermék	Könnűbeton és Szigetelőanyagipari Vállalat
19—33	Perlit szigetelőtermék	Könnűbeton és Szigetelőanyagipari Vállalat
19—34	Salak és ásványgyapot termék	Könnűbeton és Szigetelőanyagipari Vállalat
19—36	Fedéllemez	Kemikál Építőanyagipari Vállalat
21—14—1	Acélnyersvas	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
21—14—2/4—14—9—(1,2)	Öntödei nyersvas, szürke, hematit, luxemburgi, faszenes, vantit nyersvas	Gép- és Szerszámértékesítő Vállalat
21—15/16	Nagyolvasztói ferróötvetet, nem nagyolvasztói ferróötvetet és dezoxidáló anyag	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
21—2	Nyersacél	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)
21—31,32	Szürkevas öntvény, temperöntvény	FERROGLOBUS
21—33	Acélöntvény	FERROGLOBUS
21—4	Kovácsolt és sajtolt acéltermékek	FERROGLOBUS
21—51	Melegen hengerelt acéltermék, továbbhengerlésre	FERROGLOBUS
21—52	Melegen hengerelt acéltermék, nem továbbhengerlésre	FERROGLOBUS
21—6	Melegen hengerelt rúd- és idomacél	FERROGLOBUS
21—71/74—1	Ötvöztelen acéllemez és szélesszalag	FERROGLOBUS
21—71/74—2	Ötvözött acéllemez és szélesszalag	FERROGLOBUS

ITJ száma	Termékcsoport		Termékinformációs központ
	megnevezése		
21-73-1	Ötvözetlen finom acéllemez	FERROGLOBUS	
21-73-21	Ötvözött dinamólemez	FERROGLOBUS	
21-73-22	Ötvözött transzformátorlemez	FERROGLOBUS	
21-73-29	Egyéb ötvözött finomlemez	FERROGLOBUS	
21-3	Melegen hengerelt acélcső	FERROGLOBUS	
21-92	Vaskohászati salak	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)	
21-93	Vashulladék	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)	
21-94	Acélhulladék és melléktermék	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat (KOKÖV)	
22-1	Húzott, hántolt és csiszolt acélrúd	FERROGLOBUS	
22-2	Hidegen hengerelt acélhuzal	FERROGLOBUS	
22-3	Hidegen hengerelt acélszalag	FERROGLOBUS	
22-41	Hosszúvarratú hegesztett acélcső	FERROGLOBUS	
22-42	Spirálvarratú hegesztett acélcső	FERROGLOBUS	
22-5	Hidegen vont acélcső	FERROGLOBUS	
22-6	Csőkészítmény	FERROGLOBUS	
22-7	Hajlított acélidom (profilok)	FERROGLOBUS	
22-81-11	Ötvözetlen ónozott acéllemez	FERROGLOBUS	
22-81-12	Ötvözetlen horganyzott acéllemez	FERROGLOBUS	
22-91	Sodrott acélhuzal	FERROGLOBUS	
22-92	Hegesztőpálca és elektróda	FERROGLOBUS	
23-11-1/3 -12/4-2/3	Réz és rézötvözet alapanyagok (Cu tartalommal)	FERROGLOBUS	
23-11-4/6	Hengerelt, sajtolt, húzott réztermék	METALLOGLOBUS	
23-11/13-7,8 -14-8	Réz, bronz, sárgaréz, alpakka, kovácsolt termék és öntvény	METALLOGLOBUS	
23-11/14-19	Réz és rézötvözet hulladékok (Cu tartalommal)	METALLOGLOBUS	
23-11-42	Hengerelt rézhuzal	METALLOGLOBUS	
23-12-4/6	Hengerelt, sajtolt, húzott bronztermék	METALLOGLOBUS	
23-13/14-4/6	Hengerelt, sajtolt, húzott sárgaréz és alpakka termék	METALLOGLOBUS	
23-2	Horgany termék	METALLOGLOBUS	
23-31-11 -31-21/23	Kohónikkel, tűzi, elektronikus és vegyi úton finomított nikkell és pörkölt nikkellérc (nikkel szinteroxid)	METALLOGLOBUS	
23-31/32-9	Ötvözetlen acélhulladék és melléktermék nikkellotvözet hulladék (Ni tartalommal)	METALLOGLOBUS	

ITJ száma	Termékcsoport megnevezése	Termékinformációs központ
11—61 —41/49—9	23—41—1,2	Ólom alapanyag METALLOGLOBUS
23—41—11	Kohóólom, tűzi és elektronikus	
41—21,22	úton finomított ólom	METALLOGLOBUS
23—41—4/6	Ötvözetlen hengerelt, sajtolt, húzott ólom termék	METALLOGLOBUS
23—41/49—9	Ólomhulladék és melléktermék, ólmötvözet hulladék (Pb tartalommal)	METALLOGLOBUS
23—42	Ólom-antimón ötvözet (keményólom)	METALLOGLOBUS
23—5	Óntermék	METALLOGLOBUS
24—11	Timföld	Magyar Alumíniumipari Tröszt
24—12	Műkorund	Magyar Alumíniumipari Tröszt
24—21	Ötvözetlen alumínium termék	Magyar Alumíniumipari Tröszt
24—22	Ötvözött alumínium termék	Magyar Alumíniumipari Tröszt
28—1	Csavar, csavaranya, szegecs fémből	Csavaripari Vállalat
31—4	Csapágy	Magyar Gördülőcsapágy Művek
39—1—10	Traktor és mezőgazdasági eszközhardozó alkatrészei	AGROTEK
43—8	Villanyvezeték és kábel	Magyar Kábelművek
45—2	Villamos fényforrások	TUNGSRAM
51—14—2	Foszfor	VEGYTEK
51—14—3	Kén	VEGYTEK
51—34—2	Kénsav	VEGYTEK
51—41—2	Nátriumhidroxid (marónátron)	VEGYTEK
51—61—21	Nátriumkarbonát	VEGYTEK
51—63—21—3	Nátriumtripolifoszfát	VEGYTEK
51—63—23	Ammóniumfoszfát (monikalcium- foszfát)	VEGYTEK
51—63—24	Kalciumfoszfát (dikalciumfoszfát)	VEGYTEK
51—92—21	Kálciumkarbid	VEGYTEK
52—11—21	Etilén (etén)	VEGYTEK
52—11—29.	Egyéb telítetlen alifás szén- hidrogén és elegyei	VEGYTEK
52—12—11—1	Metilalkohol (metanol)	VEGYTEK
52—12—11—2	Etilalkohol (Etanol)	VEGYTEK
52—12—11—4	Butilalkohol	VEGYTEK
52—12—11—5,6 7,9	Lágyító alkoholok VEGYTEK	
52—12—11—9—(1)	Izobutilalkohol	VEGYTEK
52—12—11—9(2)	Izopropilalkohol	VEGYTEK
52—12—12—9(1)	Pentaeritrit	VEGYTEK
52—12—21—1	Formaldehid	VEGYTEK
52—12—31—1	Aceton	VEGYTEK

ITJ száma	Termékcsoport	Termékinformációs központ
	megnevezése	
52—12—51—2	Ecetsav	VEGYTEK
52—12—58—1	Ecetsavhidrid	VEGYTEK
52—12—58—2	Maleinsav-anhidrid	VEGYTEK
52—14—43	Akrilsavnitril	VEGYTEK
52—21—11—1	Benzol	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
52—21—11—2	Toluol	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
52—21—11—4	Xilol	Országos Kőolaj és Gázipari Tröszt
52—21—11—5	Sztirol	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
52—21—11—9(1)	Dodecilbenzol	VEGYTEK
52—22—11	Fenol	VEGYTEK
52—23—5	Aromás észterek	VEGYTEK
52—23—61	Ftálsavanhidrid	VEGYTEK
52—26—29	Egyéb aromás szulfonsav és származékai	VEGYTEK
52—38—9—(1)	Cianurklorid	VEGYTEK
54—14	Városi gáz (kevert gáz)	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
54—21	Fekete kőszénkocsz	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat
54—82—2	Grafitelektroda	Kohászati Alapanyagelőkészítő Közös Vállalat
55—11—4	Propán-butángáz keverék	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—13	Benzin	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—14	Petróleum	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—15	Gázolaj	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—16	Tüzelőolaj	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—21	Fűtőolaj	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—23	Bitumen	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—32	Motorolaj	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
55—8	Szennyezett (használt) kőolaj- feldolgozási termék	Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt
56—11	Természetes kaucsuk	TAURUS
56—12	Szintetikus kaucsuk	TAURUS
56—19	Gumiipari hulladék	TAURUS

ITJ száma	Termékcsoport	Termékinformációs központ
	megnevezése	
56—31—4	Személygépkocsi abroncs-köpeny	TAURUS
56—31—5	Teher-, társásgépkocsi és egyéb	
—31—91—(2)	targonca abroncsköpeny	TAURUS
56—31—54	Mezőgazdasági gép abroncs-köpeny	TAURUS
56—31—91	Targonca abroncsköpeny	TAURUS
57—1	Műanyag alapanyag	VEGYTEK
57—21—12	Lágy PVC granulátum	VEGYTEK
57—29	Műanyag alapanyag gyártási hulladék	VEGYTEK
57—31—11	Fólia, fóliatömlő, lemez, tábla poliolefinből	VEGYTEK
57—31—12	Fólia, fóliatömlő, lemez, tábla polivinilgyantából	VEGYTEK
57—31—29	Műbél (nem állati eredetű)	Kijelölés alatt*
57—31—43—1,2	PVC alapú padlóburkolólemez tekercsben, textilalátét nélkül, valamint textilalátéttel	VEGYTEK
57—31—44—1	Textilhordozós műbőr	TEXÉRT
57—32—12	Cső, rúd, huzal profilszalag polivinilgyantából	VEGYTEK
57—41—3	Habanyag és pórusos anyag polisztirolból és sztírol kopolimerből	VEGYTEK
57—42—4	Habanyag és pórusos anyag poliuretánból	VEGYTEK
57—65—12	Műanyag formatalp	BÖRKER
57—8	Vegyiszálak	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
57—98	Vegyiszál gyártási hulladék	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
57—99	Műanyag fél- és késztermék feldolgoási (továbbfeldolgozási) és begyűjtési hulladék	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
58—32	Pipereszappan	CAOLA
58—6	Kozmetikai és testápolási cikkek	CAOLA
59—11	Pigmentek	VEGYTEK
59—25—95	Gépjármű üzemeltetési segédanyag (oktánszámjavítók)	VEGYTEK
59—25—99—(1)	Fenyőgyanta	VEGYTEK
59—31—1	Káliumműtrágya	VEGYTEK
59—31—2	Nitrogénműtrágya	VEGYTEK
59—31—3	Foszforműtrágya	VEGYTEK
59—33	Növényvédő szer kompozíció	VEGYTEK
61—21	Fenyőfűrészáru	Kijelölés alatt*

ITJ száma	Termékcsoport	Termékinformációs központ
	megnevezése	
61—22, 23	Lombos fűrészáru	Kijelölés alatt*
61—22—1	Tölgy fűrészáru	Kijelölés alatt*
61—22—2	Bükk fűrészáru	Kijelölés alatt*
61—31—1—/2	Síkpréselt rétegelt lemez	Kijelölés alatt*
61—31—3	Idompréselt rétegelt lemez	Kijelölés alatt*
61—31—9	Egyéb rétegelt lemez	Kijelölés alatt*
61—32	Betétes lemez	Kijelölés alatt*
61—33—1	Faforgács lemez	Kijelölés alatt*
61—33—2	Pozdorjalemez	Kijelölés alatt*
61—34	Farostlemez	Kijelölés alatt*
61—35	Furnér	Kijelölés alatt*
61—36—1	Színfurnérral borított rétegelt lemez	Kijelölés alatt*
61—36—2	Színfurnérral borított betétes lemez	Kijelölés alatt*
61—36—3	Színfurnérral borított forgácslemez	Kijelölés alatt*
61—36—41	Felületkezelt forgácslemez	Kijelölés alatt*
61—36—42	Felületkezelt pozdorjalemez	Kijelölés alatt*
61—36—5	Felületkezelt farostlemez	Kijelölés alatt*
61—8	Faipari hulladék	Kijelölés alatt*
62—11/13	Nyílászáró szerkezetek fából	Kijelölés alatt*
62—21, 22	Parketta és falléc	Kijelölés alatt*
63—12	Faláda	Kijelölés alatt*
65—1	Papíripari rostos félkésztermék	Papíripari Vállalat
65—2	Cellulóz vegyi feldolgozásra	Papíripari Vállalat
65—3	Papír	Papíripari Vállalat
65—4	Karton	Papíripari Vállalat
65—51—11	Nátronzsák	Papíripari Vállalat
65—51—21	Kartondoboz	Papíripari Vállalat
65—51—22	Hullámdoboz és tartozékai	Papíripari Vállalat
65—51—3	Hullámpapír és lemez	Papíripari Vállalat
65—55—31	Papírzsebkendő	Papíripari Vállalat
65—9	Papírhulladék	Papíripari Vállalat
67—11	Nyers marhabőr	BŐRKER
67—22	Puhabőr	BŐRKER
67—82	Bőr- szőrme és cipőipari hulladék	BŐRKER
71—1	Pamut	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
71—51	Mosot gyapjú és zsiros gyapjú	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
71—61	Gyapjú és egyéb állati szőr fésült szalag	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
71—63	Műszál fésült szalag	Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.

ITJ száma	Termékcsoport		Termékinformációs központ
	megnevezése		
71—64	Szintetikus fésült szalag		Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
72—1	Pamut és pamuttípusú fonal		Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
72—6	Gyapjú és gyapjútípusú fonal		Gyapjú- és Textilnyersanyag-forgalmi V.
73—2	Kész pamut- és pamuttípusú szövet		TEXÉRT
73—3/5	Kész len-, lentípusú, kész kender és kendentípusú szövet és egyéb kész hánocsrost szövet		TEXÉRT
73—6	Kész gyapjú- és gyapjútípusú szövet		TEXÉRT
73—7	Kész selyem és selyemtípusú szövet		TEXÉRT
73—81/88	Kész kötött hurkolt kelme		TEXÉRT
73—9	Egyéb textília		TEXÉRT
75—8	Textilipari hulladék		TEXÉRT
80—81	Tisztított, osztályozott bél		Kijelölés alatt*
80—82	Műbél (állati eredetű alapanyagból)		Kijelölés alatt*
80—9	Állati eredetű takarmánytermék		Kijelölés alatt*
82	Tejipari termékek		Tejipari Vállalatok Trösztje
84—21	Hántolt rizs		Kijelölés alatt*
86—2	Növényolajipari finomítvány		Növényolajipari és Mosószer-gyártó Vállalat
86—4	Étolaj		Növényolajipari és Mosószer-gyártó Vállalat
86—6	Margarin		Növényolajipari és Mosószer-gyártó Vállalat
86—7	Növényolajipari takarmány		Növényolajipari és Mosószer-gyártó Vállalat
88—33	Szőlőbor		Kijelölés alatt*
94—2/3	Erdei fatermékek és melléktermékek		Kijelölés alatt*

*Megjegyzés: A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium, valamint az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium a szakmai termékinformációs központok megjelölését hivatalos lapjaikban — külön közleményben teszik közzé.

**Az egységes termékazonosító kódrendszer központilag kijelölt termékcsoportjai
és szakmai termékinformációs központjai***

(A Terv- és Közgazdasági Főosztály közleménye)

Az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének „az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról” szóló 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezése értelmében, a következőkben ismertetjük az élelmiszeripari, az erdészeti termékek, illetve a faipari alapanyagok és félkésztermékek 1985-ben központilag kijelölt, egyes termékcsoportjainál a szóbn forgó rendelkezés megjelenekor „kijelölés alatt” levő — MÉM felügyelethez tartozó termékinformációs központokat.

ITJ száma	Termékfőcsoport megnevezése	Termékinformációs központ
57—31—29	Műbél (nem állati eredetű)	Országos Húsipari Kutató Intézet
61—21	Fenyőfűrészáru	ERDÉRT Vállalat
61—22, 23	Lombos fűrészáru	ERDÉRT Vállalat
61—22—1	Tölgy fűrészáru	ERDÉRT Vállalat
61—22—2	Bükk fűrészáru	ERDÉRT Vállalat
61—31—1/2	Síkpréselt rétegelt lemez	ERDÉRT Vállalat
61—31—3	Idompréselt rétegelt lemez	ERDÉRT Vállalat
61—31—9	Egyéb rétegelt lemez	ERDÉRT Vállalat
61—32	Betétes lemez	ERDÉRT Vállalat
61—33—1	Faforgácslemez	ERDÉRT Vállalat
61—33—2	Pozdorjalemez	ERDÉRT Vállalat
61—34	Farostlemez	ERDÉRT Vállalat
61—35	Furnér	ERDÉRT Vállalat
61—36—1	Színfurnérral borított rétegelt lemez	ERDÉRT Vállalat
61—36—2	Színfurnérral borított betétes lemez	ERDÉRT Vállalat
61—36—3	Színfurnérral borított forgácslemez	ERDÉRT Vállalat
61—36—41	Felületkezelt faforgácslemez	ERDÉRT Vállalat
61—36—42	Felületkezelt pozdorjalemez	ERDÉRT Vállalat
61—36—5	Felületkezelt farostlemez	ERDÉRT Vállalat
61—8	Faipari hulladék	ERDÉRT Vállalat
62—21, 22	Parketta és faléc	ERDÉRT Vállalat
63—12	Faláda	Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombinát

***Megjegyzés:**

Az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének — az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról — kiadott 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezésében foglaltak MÉM tárcát érintő teendőivel kapcsolatban felvilágosítást ad:

— a minisztériumi irányítással összefüggésben a Terv- és Közgazdasági Főosztály (dr. Koji Ferenc osztályvezető, tel.: 119-679);

— a szakmai koordinációt érintő kérdésekben a MÉM STAGEK (dr. Pálffy Gyula főosztályvezető, tel. 321-584);

— a bevezetés előkészítési, a gyakorlati alkalmazás szervezési feladatai tekintetében a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Szervező Vállalat (dr. Vajdovich Béla osztályvezető, tel.: 884-312).

ITJ száma	Termékfőcsoport megnevezése	Termékinformációs központ
80—81	Tisztított, osztályozott bél	Országos Húsipari Kutató Intézet
80—82	Állati eredetű takarmánytermék	Országos Húsipari Kutató Intézet
84—21	Hántolt rizs	Gabona Tröszt
88—33	Szőlőbor	Borgazdaságok Kísérleti és Minőségellenőrző Laboratóriuma
94—2/3	Erdei fatermékek és mellék- termékek	Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombinát

Felhívjuk a végrehajtásban érdekeltek figyelmét, hogy a kódrendszer kialakításánál, illetve a bevezetés során az Országos Anyag- és Árhivatal elnökének 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezésében foglalt előírások mellett vegyék figyelembe az Országos Anyag- és Árhivatal e témára vonatkozó 8009/1985. (ÁT. 32.) ÁH számú tájékoztatójában megfogalmazott elveket, szempontokat is.

Megjelent a MEZŐGAZDASÁGI ÉS ÉLELMÉZÉSÜGYI ÉRTESÍTŐ 1985. október 18-i, 18. számában.

AZ ORSZÁGOS ANYAG- ÉS ÁRHIVATAL
8009/1985. (ÁT. 32.) ÁH számú

t á j é k o z t a t ó j a

az egységes termékazonosító kód kialakításáról és alkalmazásáról

Az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról szóló 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezéssel (a továbbiakban: rek.) kapcsolatban, a végrehajtásban érintettek figyelmét a következőkre hívom fel:

1. Az egységes termékazonosító kódszám (a továbbiakban: ETK szám) belföldi használatra rendszeresített egységes elvek alapján felépülő azonosító kód, amely végigkíséri a terméket a termelési, készletezési, elosztási és beszerzési folyamatokban és biztosítja a kereskedelmi forgalomba kerülő termék minden területen azonos számon történő nyilvántartásának lehetőségét.

2. A Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodája a gyártó kérelme alapján — a rek. 2. §-ának (2) bekezdésében foglaltak szerint dönti el, hogy egy vagy több egymást követő ötpozíciós azonosító számot ad az adott gyártó részére, illetve, hogy az ETK számon belül milyen, az alapváltozattól eltérő megosztási arány alakítható ki.

A Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodája által kialakított — gyártót azonosító — számok kiadási és nyilvántartási rendszere olyan, amely kizárja az ETK számon belül eltérő megosztási arányt kérő gyártók és forgalmazók termékazonosítóinak véletlenszerű egybeesését.

3. A rek. mellékletében megjelölt termékinformációs központok a rek. 2. §-a (4) és (5) bekezdésének megfelelő végrehajtását úgy mozdíthatják elő, hogy a szakterületükbe tartozó termékcsoportokat illetően kapcsolatba lépnek a gyártókkal és az importálókkal, segítik és támogatják az azoknál végzendő termékazonosítási munkát és összeállítják az adott termékcsoportok ETK számokat nyilvántartó katalógusát.

Az ETK katalógus az adott szakterület termékeinek megnevezését, azonosító jellemzőit és ETK számát tartalmazza.

A különböző gyártók felhasználási szempontból azonos termékei eltérő ETK számot kapnak. Az ETK katalógusok egy csoportban szerepeltetik a csereszabatos (egymással helyettesíthető) termékek párhuzamosan kiadott ETK számait. Lehetőség van arra, hogy — ha ezt a termékkör jellege megengedi — a gyártók a termékinformációs központok irányítása mellett egyeztessék a csereszabatos termékek ETK számait, biztosítva az ETK szám utolsó 4—5 elemének azonosságát.

A termékinformációs központok biztosítják, hogy — megfelelő térítés ellenében — a tervezők, gyártók, forgalmazók és felhasználók e katalógusokhoz 1987-től folyamatosan hozzájuthassanak.

4. Mivel az ETK számok kialakítását a rek. értelmében a gyártók végzik, a forgalmazóknak célszerű a rendszer teljeskörű bevezetése érdekében a megrendeléseken, szállítási szerződéseken keresztül is ösztönözni a gyártókat a rek. előírásainak érvényesítésére, az ETK számok termékeken és kísérő okmányokon való feltüntetésére.

5. A kereskedelmi forgalomba kerülő, a rek. mellékletében szereplő import eredetű termékek ETK számainak kialakítását az adott termékcsoport kódolási munkáit végző termékinformációs központok végzik (rek. 3. §). Ezen feladat végrehajtását a forgalmazó vállalatok az azonosításhoz szükséges információk szolgáltatásával segíthetik elő.

Ugyanezt a célt szolgálja az is, hogy a Külkereskedelmi Minisztérium megbízása alapján a DATORG igény szerinti rendszerességgel elkészíti és az információk központok rendelkezésére bocsátja az adott termékkörben létrejött kötések listáját ITJ csoportonkénti és megrendelőnkénti bontásban.

Az import eredetű termékek ETK számai kialakításának — s egyben a hazai termékektől megkülönböztető kódolásának — általános módszere, hogy a kilenc elemű ETK szám nullával kezdődik, ezt követi a termékinformációs központ azonosítója, majd az általa kialakított termékszám. A termékinformációs központ biztosítja, hogy ugyanazon termék mindenkor azonos ETK számot kap, függetlenül a behozatali forrásoktól.

A termékinformációs központ a kialakított ETK számról értesíti a forgalmazó vállalatot.

6. Az ETK rendszer kiépítését a minisztériumok (országos hatáskörű szervek) és az országos érdekképviselői szervek irányítják. A rendszer bővítéséről — további termékcsoportok bevonásáról — az Országos Anyag- és Árhivatal az érintett tárcák javaslatai alapján rendelkezik.

Az ETK számok kialakítását bármely gyártó, a saját, a rek. mellékletében nem említett termékeire is kezdeményezheti. Ennek feltétele a Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodájával való egyeztetés.

7. A belföldi használatra rendszeresített ETK számhoz önálló vonalkód specifikáció nem tartozik, de mivel Magyarország 1984 óta tagja a Nemzetközi EAN Termékazonosító Társaságnak, exportigények vagy egyéb célból az EAN ajánlásai, az állami szabványok és a Magyar Kereskedelmi Kamara ETK Irodája előírásai alapján abból szabványos EAN szám- és vonalkód is képezhető.

8. Jelen tájékoztatóval egyidejűleg a 8015/1983. (ÁT. 26.) ÁH számú, a 8001/1984. (ÁT. 25.) ÁH számú és a 8006/1984. (ÁT. 51.) ÁH számú tájékoztatók visszavonásra kerülnek.

Dr. Szikszay Béla s. k.
államtikár,
az Országos Anyag-
és Árhivatal elnöke

Megjelent az ÁRSZABÁLYOZÁS ÉS TERMÉKFORGALMAZÁS 1985. augusztus 14-i, 32. számában.

**Az egységes termékazonosító kódrendszer kialakítása és bevezetése
az élelmiszeripar, az erdészet és az elsődleges faipar,
illetve a mezőgazdaság területén**

(A Terv- és Közgazdasági Főosztály közleménye)

Az Országos Anyag- és Árhivatal elnöke által kiadott „az egységes termékazonosító kód alkalmazásáról” szóló 5/1985. (VII. 20.) ÁH számú rendelkezés előírásai, illetve az Országos Anyag- és Árhivatal témával kapcsolatos 8009/1985. (ÁT. 32.) ÁH számú tájékoztatóban megfogalmazott elvi szempontok alapján a következőket ajánljuk:

Az *élelmiszeripar* hazai ellátásban és az exportban betöltött szerepe, valamint a termék-gazdálkodás — készletezés belső nyilvántartási és elszámolási rendszerének korszerűsítése következtében a központilag kijelölt termékcsoportokon túlmenően a többi élelmiszeripari termék esetében is célszerű a kód munka beindítása, a rendszer kialakítása, bevezetése. Az elvégzett egyeztetésnek megfelelően az egyes szakágazatok termékinformációs központjait a következőkben tesszük közzé:

ITJ száma	Termékcsoport megnevezése	Termékinformációs központ
80.	Húsipari termékek	Országos Húsipari Kutató Intézet
81.	Baromfi- és tojásfeldolgozóipari termékek	Baromfitermelők Egyesülete
82.	Tejipari termékek	Tejipari Tröszt
83.	Tartósítóipari termékek (hűtőipari termékek)	Magyar Hűtőipari Vállalat
83.	Tartósítóipari termékek (konzervipari termékek)	Konzervipari Közös Vállalat
84.	Malomipari és összetett takarmány termékek	Gabona Tröszt
85.	Cukoripari termékek	Cukoripari Szolgáltató Közös Vállalat
86.	Növényolajipari termékek	Növényolajipari és Mosószergyártó Vállalat
87.	Sütő-, tészta- és édesipari termékek (sütőipari termékek)	Sütőipari Műszaki-Gazdasági Társaság
87.	Sütő-, tészta- és édesipari termékek (édesipari termékek)	Budapesti Édesipari Vállalat
88.	Szesz-, ital- és keményítőgyártási termékek (szeszipari termékek)	Szeszipari Szolgáltató Közös Vállalat
88.	Szesz-, ital- és keményítőgyártási termékek (boripari termékek)	Borgazdaságok Kísérleti és Minőségellenőrző Laboratóriuma
88.	Szesz-, ital- és keményítőgyártási termékek (söripari termékek)	Söripari Kereskedelmi Szolgáltató Vállalat

ITJ száma	Termékfőcsoport		Termékinformációs központ
	megnevezése		
88.	Szesz-, ital- és keményítőgyártási termékek (ásvány-, szikvíz- és üdítőitalgyártási termékek)		Borgazdaságok Kísérleti és Minőségellenőrző Laboratóriuma
89.	Dohányipari és egyéb élelmiszeripari termékek (dohányipari termékek)		Dohányértékesítő és Szolgáltató Közös Vállalat

Az egyes termékfőcsoportokon belül a cikkcsoportok és termékek konkrét elhatárolására az érintett szakágazatokkal, illetve — amennyiben szükséges — más ágazathoz, vagy felügyeletehhez tartozó termékinformációs központokkal történő egyeztetés alapján kerül sor. Erről folyamatosan ismertetés jelenik meg a „Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítő”-ben.

Az *erdészet és elsődleges faipar* jelentős számú terméke szerepel a központilag kijelöltek között. Indokolt ezen munkával párhuzamosan az ágazat e témával érintett további termékeire is kiterjeszteni a kód munkát, amely így elősegítheti a készletnyilvántartás és információrendszer korszerűsítését.

A termékinformációs központ feladat körét az *ERDÉRT Vállalat* és a *Nyugat-Magyarországi Fagazdasági Kombinát* látja el.

A két termékinformációs központ között a cikkcsoportok és termékek elhatárolása az érintettek bevonásával, szakmai egyeztetések alapján történik. A MÉM és más ágazathoz, vagy felügyeletehhez tartozó vállalatok átfedő termékcsoportjaira is ugyanez vonatkozik.

Az egyeztetések után a „Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítő”-ben ismertetés jelenik meg.

A *mezőgazdasági termékek* tekintetében az egységes termékazonosító kódrendszer kialakítására vonatkozó helyzetfeltáró és elemző munka megkezdődött. Ennek alapján — várhatóan 1985. év végéig — kerül sor a bevezetés lehetőségeit körvonalazó javaslat kidolgozására, amelynél messzemenően figyelembe lehet venni a szakterület különösen összetett feltételeit. A kódrendszer mezőgazdasági termékekre kidolgozott szempontjai, a bevezetés előkészítési módja a „Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Értesítő”-ben kerülnek közlésre.

A mezőgazdasági gazdálkodó egységeknek azonban addig is célszerű az élelmiszeripari, az erdészeti termékek, illetve faipari alapanyagok és félkésztermékek kódalkalmazási munkáira felkészülni, mert ez teszi lehetővé a nyilvántartási és információrendszerek azonos kialakításában rejlő előnyök kihasználását.

Megjelent a MEZŐGAZDASÁGI ÉS ÉLELMEZÉSÜGYI ÉRTESÍTŐ 1985. október 18-i, 18. számában.

Az *ETK Füzetek*-ben rendszeres tájékoztatást kívánunk adni:

- az ETK kialakítását, bevezetését és működését érintő általános, országos előírásokról, a MÉM tárcán belüli állásfoglalásokról, azok végrehajtását segítő előkészítési és technikai lehetőségekről, a közös feladatokról,
- a rendszer tárcán belüli fokozatos kiépítése helyzetéről,
- a MÉM felügyeletű és más minisztériumhoz vagy érdekképviseleti szervhez tartozó termékinformációs központok (vállalatok) közötti szakmai, — információ, — és koordinációs teendőkről, az egyeztetést igénylő témakörökről, azok megoldásáról,
- az alkalmazás szempontjai azonos, egyértelmű felfogását, a gyakorlati munkát segítő szervezési, módszertani kérdésekről,
- az ETK bevezetésében előrehaladt vállalatok, termékinformációs központok (szakágazatok) tapasztalatairól,
- minden olyan témáról, amely segítséget nyújthat az ETK kiépítésével összefüggő problémák megoldásában.

Évente 3—4 *ETK Füzet* kiadását tervezzük, de időszerűségtől függően ennél több szám közreadására is sor kerülhet.

A sorozat terjesztésével kapcsolatban külön értesítést küldünk.

Mezőgazdasági és Élelmiszeripari
Szervező Vállalat

Budapest III., Lajos u. 160—162

Telefon: 884-370

Telex: 22-5239

